

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg vil gerne starte med at takke for debatten og også gerne kreditere årsagen til den hos hr. Leif Hermann, og det skal hr. Leif Hermann ikke have utak for.

Når det er sagt, synes jeg alligevel, det er værd at repetere lidt af historien omkring det. Det er jo sådan, at denne landsplanredegørelse er sendt til Miljø- og Planlægningsudvalget allerede i januar måned. Vi var enige om, vi, der snakkede om det, at det var ønskeligt at vente med diskussionen, til vi var lidt længere fremme med det reformarbejde, som vi er i gang med som følge af debatoplæggene, men at vi på den anden side skulle bruge landsplanredegørelsen som udgangspunkt for en debat. Men derved er vi selvfølgelig i den situation, at udviklingen til en vis grad har overhalet landsplanredegørelsen, forstået på den måde, at vi selvfølgelig er længere i arbejdet i dag, end vi var i januar.

Men for at summere op kan vi sige, at de to debatoplæg, vi har lavet, »Planlovgivningsdebatoplægget« og »Enkelt og Effektivt«, danner udgangspunkt for lovgivningsarbejdet sammen med landsplanredegørelsen, som vi for at få tingene bundet sammen også har valgt at give en debatterende form for på bedst mulig måde så tidligt som overhovedet muligt at få inddraget Folketinget i debatten om lovreformarbejdet.

Det er en helt ny proces, og derfor er det jo heller ikke underligt, at der er lidt vanskeligheder med kommunikationen om den. Men i virkeligheden kan vi sige, at Folketinget faktisk på et langt tidligere tidspunkt, end det nogen sinde før er sket – bortset fra når man direkte har vedtaget et enkelt beslutningsforslag om en enkelt lov – er inde i det store lovgivningsarbejde på det principielle plan.

Når vi har valgt at gøre det som et debatoplæg, er det jo, fordi vi har regnet med – og det gælder alle tre oplæg, om man så må sige – at det ville fremme idédebatten. Derfor er jeg lidt ked af, at hr. Leif Hermann ligesom anlægger tonen med: »Hvad mener ministeren om dit og dat?« Faktisk prøver jeg på at strukturere debatten med nogle overordnede spørgsmål uden at give svarene for ikke på forhånd at have låst mig fast.

Men jeg er godt klar over, at det er en usædvanlig facon. Jeg er også godt klar over, at det

var tusind gange nemmere, hvis jeg kom med nogle oplæg, som man så kunne skyde ned og sige: Det er i øvrigt ad Pommern til.

Det, som jeg havde håbet på, og som jeg i et vist mål har fået, men kun i et vist mål, var, at disse debatoplæg kunne give anledning til mere grundlæggende diskussioner om, hvordan vi skal indrette denne lovgivning, og også nogle nye ideer til, hvordan vi skal indrette den.

Jeg vil nævne en enkelt ting, som hr. Leif Hermann var fremme med, nemlig at der ikke er mulighed for alternativer, der bliver ikke fremlagt alternative forslag i en lang række sammenhænge. Nej, og altså er noget af det, vi kan gøre i forbindelse med den kommende lovgivning, jo at diskutere, hvordan vi kan gribe det an på en anden måde, så vi i højere grad får borgerne ind i billedet.

Jeg er enig med hr. Leif Hermann i, at vi ikke i tilstrækkeligt omfang har borgerne inde i billedet i dag. Det skyldes dels, som fru Hanne Severinsen var inde på, en meget kompliceret lovgivning, men det skyldes selvfølgelig også, at borgerne ikke har følt, når de så endelig ytrede sig, at man tog hensyn til dem. Jeg synes, at det er den slags ting, som vi skal prøve at komme ind på.

Jeg vil godt sige til fru Dorte Bennedsen indledningsvis, inden jeg prøver på at komme med lidt mere principielle synspunkter, at jeg er alligevel lidt forbløffet over, at fru Dorte Bennedsen kan sige, at miljølovgivningen har fungeret godt. Det har den jo ikke. Miljølovgivningen har ikke fungeret godt, for så stod vi ikke med de miljøproblemer, som vi står med i dag. Det er jo netop baggrunden for, at i hvert fald jeg har følt, at det var nødvendigt at prøve på at lave en anden miljøindsats. Den grundlæggende tankegang er selvfølgelig, at vi er nødt til at forebygge i stedet for at komme efterfølgende. Miljølovgivningen har jo været af en sådan art, at man har sagt, at miljø er noget, der kommer bagefter, noget, der kommer oveni, og så får vi naturligvis alle de problemer, som vi står med i dag. Det er fuldstændig afgørende, at miljøhensyn tages med helt fra begyndelsen af livet eller produktet, eller hvad det nu er, for hvis ikke vi integrerer det på den måde, kan vi overhovedet ikke løse miljøproblemerne. Det er den afgørende grund til, at vi har taget fat på dette og også mener, det er nødvendigt at lave en ny lovgivning og prøve på at gøre tingene på en anden måde.